

Πέμπτη, 15 Νοεμβρίου 2001

7. Προσέγγιση του αστικού και εμπορικού δικαίου των κρατών μελών

A5-0384/2001

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την προσέγγιση του αστικού και εμπορικού δικαίου των κρατών μελών (COM(2001)398 – C5-0471/2001 – 2001/2187(COS))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με το ευρωπαϊκό δίκαιο των συμβάσεων (COM(2001)398 – C5-0471/2001⁽¹⁾),
 - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 26ης Μαΐου 1989 σχετικά με τις προσπάθειες εναρμόνισης του ιδιωτικού δικαίου των κρατών μελών⁽²⁾,
 - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 6ης Μαΐου 1994 σχετικά με την εναρμόνιση ορισμένων τομέων του ιδιωτικού δικαίου των κρατών μελών⁽³⁾,
 - έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε (15/16 Οκτωβρίου 1999) και ιδίως το συμπέρασμα 39,
 - έχοντας υπόψη το έγγραφο εργασίας της Γενικής Διεύθυνσης Μελετών με τίτλο «Εξέταση των συστημάτων ιδιωτικού δικαίου της ΕΕ υπό το πρίσμα των διακρίσεων και της δημιουργίας Ευρωπαϊκού Αστικού Κώδικα»⁽⁴⁾,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 47, παράγραφος 1, του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων και Εσωτερικής Αγοράς (A5-0384/2001),
- A. εκτιμώντας ότι οι νομικές παραδόσεις των ευρωπαϊκών λαών παρουσιάζουν σε τελική ανάλυση περισσότερες ομοιότητες παρά διαφορές,
- B. εκτιμώντας ότι ήταν ακριβώς αυτές οι μεγάλες ομοιότητες, οι οποίες κατέστησαν δυνατή την πανηγυρική διακήρυξη ενός Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 7 Δεκεμβρίου 2000, επί τη ευκαιρία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Νίκαιας,
- Γ. εκτιμώντας ότι η συζήτηση για την ευρείας κλίμακας εναρμόνιση των βασικών στοιχείων του αστικού δικαίου των κρατών μελών είναι πολιτικώς φορτισμένο και ευαίσθητο θέμα·
- Δ. εκτιμώντας ότι το άρθρο 61 της Συνθήκης ορίζει ότι προκειμένου να εγκαθιδρυθεί βαθμιαία ένας χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το Συμβούλιο υιοθετεί μέτρα στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις, όπως προβλέπεται στο άρθρο 65,
- Ε. εκτιμώντας ότι η εσωτερική αγορά την οποία δημιούργησε η Ευρωπαϊκή Ένωση συνιστά ένα επιτυχές οικονομικό εγχείρημα,
- ΣΤ. εκτιμώντας ότι η βαθμιαία ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία νέων και στενότερων σχέσεων οικονομικής αλληλεξάρτησης,
- Ζ. εκτιμώντας ότι, ωστόσο, οι νομικές συνδέσεις διασυννοριακής φύσεως εξακολουθούν να αποτελούν εξαίρεση,
- Η. εκτιμώντας ότι η εσωτερική αγορά θα έχει ολοκληρωθεί πραγματικά μόνο όταν ο καταναλωτής θα μπορεί να επωφελείται πλήρως από τα πλεονεκτήματα που του προσφέρει,

⁽¹⁾ ΕΕ C 255 της 13.9.2001, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ C 158 της 26.6.1989, σ. 400.

⁽³⁾ ΕΕ C 205 της 25.7.1994, σ. 518.

⁽⁴⁾ Σειρά Νομικά Θέματα ΝΟΜΙ 103.

Πέμπτη, 15 Νοεμβρίου 2001

- Θ. εκτιμώντας ότι ιδίως οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις διστάζουν να προχωρήσουν στη σύναψη διασυνοριακών συμβάσεων, εξαιτίας της αβεβαιότητας όσον αφορά το εφαρμοστέο δίκαιο και τα συχνά απρόβλεπτα δικαστικά έξοδα,
- Ι. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι όροι της Σύμβασης της Ρώμης σχετικά με την εφαρμοστέα νομοθεσία στις συμβατικές ενοχικές σχέσεις, και της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με το διεθνές εμπόριο αγαθών (CIGS) θα μπορούσαν μεν να προσφέρουν τη βάση για ένα μελλοντικό νομικό κεκτημένο, δεν μπορούν όμως να προσφέρουν οριστική λύση στο πρόβλημα των διασυνοριακών νομικών σχέσεων,

Παρατηρήσεις σχετικά με την σημερινή κατάσταση

1. διαπιστώνει ότι, επί του παρόντος υπάρχουν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα, οδηγίες, κανονισμοί και συμβάσεις που έχουν συνέπειες για το ιδιωτικό δίκαιο των κρατών μελών:
- οδηγία 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1985 για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων (Τροποποιήθηκε από την οδηγία 1999/34/ΕΚ της 10ης Μαΐου 1999) ⁽¹⁾,
 - οδηγία 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1985 για την προστασία των καταναλωτών κατά τη σύναψη συμβάσεων εκτός εμπορικού καταστήματος ⁽²⁾,
 - οδηγία 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986 για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη (Τροποποιήθηκε από την οδηγία 90/88/ΕΟΚ της 22ας Φεβρουαρίου 1990 και την οδηγία 98/7/ΕΚ της 16ης Φεβρουαρίου 1998) ⁽³⁾,
 - οδηγία 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 1990 για τα οργανωμένα ταξίδια ⁽⁴⁾,
 - οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Απριλίου 1993 σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές ⁽⁵⁾,
 - οδηγία 94/47/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Οκτωβρίου 1994 περί της προστασίας των αγοραστών ως προς ορισμένες πλευρές των συμβάσεων που αφορούν την απόκτηση δικαιώματος χρήσης ακινήτων υπό καθεστώς χρονομεριστικής μίσθωσης ⁽⁶⁾,
 - οδηγία 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Μαΐου 1997 για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις — Δήλωση του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με το άρθρο 6 παράγραφος 1 — Δήλωση της Επιτροπής σχετικά με το άρθρο 3 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση ⁽⁷⁾,
 - οδηγία 98/27/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Μαΐου 1998 περί των αγωγών παραλείψεως στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών ⁽⁸⁾,
 - οδηγία 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών ⁽⁹⁾,
 - οδηγία 1999/93/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με το κοινοτικό πλαίσιο για ηλεκτρονικές υπογραφές ⁽¹⁰⁾,
 - οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 2000 για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ ΕΕ L 210 της 7.8.1985, σ. 29.

⁽²⁾ ΕΕ L 372 της 31.12.1985, σ. 31.

⁽³⁾ ΕΕ L 42 της 12.2.1987, σ. 48.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 158 της 23.6.1990, σ. 59.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 95 της 21.4.1993, σ. 29.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 280 της 29.10.1994, σ. 83.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 144 της 4.6.1997, σ. 19.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 51.

⁽⁹⁾ ΕΕ L 171 της 7.7.1999, σ. 12.

⁽¹⁰⁾ ΕΕ L 13 της 19.1.2000, σ. 12.

⁽¹¹⁾ ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1.

Πέμπτη, 15 Νοεμβρίου 2001

- οδηγία 2000/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές ⁽¹⁾,
 - κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, «των Βρυξελλών», σχετικά με τη δικαιοδοσία, και την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων για υποθέσεις αστικού και εμπορικού δικαίου ⁽²⁾,
 - Συνθήκη της Ρώμης του 1980 σχετικά με το δίκαιο που έχει εφαρμογή στις συμβατικές ενοχές ⁽³⁾.
2. διαπιστώνει ότι οι προαναφερθείσες κοινοτικές οδηγίες δεν έχουν εναρμονιστεί κατά τον βέλτιστο τρόπο μεταξύ τους·
3. διαπιστώνει ότι η παράλληλη εφαρμογή των προαναφερθεισών οδηγιών και των επιμέρους συστημάτων αστικού δικαίου των κρατών μελών, δημιουργεί, επίσης, ως ένα βαθμό, προβλήματα·
4. διαπιστώνει ότι σε μια διευρυμένη Ευρώπη 500 εκατ. κατοίκων θα καθίσταται ολοένα δυσκολότερη η διασφάλιση ενιαίας εφαρμογής του ευρωπαϊκού δικαίου·

Εκτίμηση της μελλοντικής εξέλιξης

5. φρονεί ότι το ηλεκτρονικό εμπόριο και η καθιέρωση του ευρώ σε δώδεκα κράτη μέλη θα επιφέρει σημαντική αύξηση των διασυνοριακών νομικών σχέσεων·
6. υπενθυμίζει γι' αυτό το λόγο τη σημασία να διασφαλιστεί αυστηρή εφαρμογή της οδηγίας περί ηλεκτρονικού εμπορίου στα κράτη μέλη, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της εγκαθίδρυσης μιας γνήσιας εσωτερικής αγοράς για το ηλεκτρονικό εμπόριο, και υπογραμμίζει την ανάγκη να επιδιωχθεί η εναρμόνιση του δικαίου των συμβάσεων με το στόχο της διευκόλυνσης διασυνοριακών συναλλαγών στην εσωτερική αγορά, ιδιαίτερα στους εξής τομείς:
- δίκαιη εξισορρόπηση συμφερόντων μεταξύ, αφ' ενός, των επιχειρήσεων και, αφ' ετέρου, των καταναλωτών
 - καθορισμός του αρμόδιου δικαστηρίου
 - δικαστικά έξοδα
 - αποτελεσματικότητα της νομικής προστασίας
 - επιβάρυνση που συνεπάγεται η εξέταση δύσκολων διεθνών νομικών ζητημάτων ακόμα και για τα δικαστήρια του κατώτατου βαθμού
 - επιβάρυνση των καταναλωτών και των νομικών εκπροσώπων με δύσκολα διεθνή νομικά ζητήματα·
7. φρονεί, ως εκ τούτου, ότι η εφαρμογή διαφορετικών εθνικών, ευρωπαϊκών ή διεθνών νομοθετικών διατάξεων πρέπει να συντονίζεται με συνεκτικότητα·
8. τάσσεται υπέρ ενός δικαίου που βρίσκεται κοντά στους πολίτες, είναι προσιτό και σέβεται τις καθιερωμένες παραδόσεις, ενώ, συγχρόνως, λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες της εσωτερικής αγοράς·

Παρατηρήσεις σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής COM(2001)398

9. εκφράζει τη δυσαρέσκειά του για το γεγονός ότι η Επιτροπή περιόρισε, απροσδόκητα, την ανακοίνωσή της στο ιδιωτικό δίκαιο των συμβάσεων, παρόλο που η εντολή του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε δημιούργησε δυνατότητες για πιο εκτεταμένη δράση·
10. υπογραμμίζει την ανάγκη για επιδίωξη εναρμόνισης συγκεκριμένων τομέων της νομοθεσίας περί συμβάσεων, στους οποίους δεν μπορεί να εφαρμοστεί η αμοιβαία αναγνώριση των εθνικών κανόνων ενώ οι αποκλίσεις που παρουσιάζουν δημιουργεί εμπόδια στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς σύμφωνα με τον ορισμό που δίνει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο ⁽⁴⁾·

⁽¹⁾ ΕΕ L 200 της 8.8.2000, σ. 35.

⁽²⁾ ΕΕ L 12 της 16.1.2001, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ C 27 της 26.1.1998, σ. 34.

⁽⁴⁾ Υπόθεση C-376/98. Συλλογή Νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, I-8419.

Πέμπτη, 15 Νοεμβρίου 2001

11. κρίνει σκόπιμο να θεσπισθεί, λόγω της συχνής σύναψης συμβάσεων που παρατηρείται στις διασυνοριακές νομικές συναλλαγές, ευρωπαϊκό νομικό καθεστώς ως «δίκαιο επιλογής» κατά την έννοια του ΙΔΔ υπό μορφήν κανονισμού, που θα προσφέρεται για τις νομικές συναλλαγές (π.χ. αγορά, ασφαλιστικές ρήτρες, χρηματοοικονομικές υπηρεσίες).
12. καλεί την Επιτροπή να υποβάλει προτάσεις για την αναθεώρηση των οδηγιών περί προστασίας των καταναλωτών σε σχέση με τη νομοθεσία περί συμβάσεων, και συγκεκριμένα να απαλείψει τις ρήτρες ελαχίστης εναρμόνισης που εμπόδισαν την καθιέρωση ενιαίας νομοθεσίας σε επίπεδο ΕΕ, γεγονός που απέβη εις βάρος της προστασίας των καταναλωτών και της εύρυθμης λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς.
13. διαπιστώνει ότι τα σημερινά προβλήματα όσον αφορά τη σύναψη και την εκτέλεση των συμβάσεων καθώς και την υπαναχώρηση δεν είναι δυνατό να επιλυθούν χωρίς να αναζητηθούν λύσεις και για τα προβλήματα που σχετίζονται με τις γενικές διατάξεις τύπου, την εξωσυμβατική ευθύνη, το δίκαιο του αδικαιολόγητου πλουτισμού και το εμπράγματο δίκαιο.
14. χαιρετίζει την ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία περιέχει πολλές καλές ιδέες και την καλεί να πραγματοποιήσει ένα ακόμα βήμα προς την κατεύθυνση της προσέγγισης του αστικού και εμπορικού δικαίου των κρατών μελών, υποβάλλοντας ένα σχέδιο δράσης το οποίο θα περιλαμβάνει τα εξής:
- α) έως τα τέλη του 2004: δημιουργία βάσης δεδομένων σε όλες τις κοινοτικές γλώσσες, των εθνικών νομοθεσιών και της νομολογίας στον τομέα του δικαίου των συμβάσεων, και προώθηση, μέσω μιας τέτοιας βάσης δεδομένων, ερευνών συγκριτικού δικαίου και συνεργασίας μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών, των ακαδημαϊκών και των ασκούντων νομικά επαγγέλματα· η συνεργασία αυτή θα πρέπει να αποσκοπεί στην εξεύρεση νομικών εννοιών και λύσεων και κοινής ορολογίας των δεκαπέντε εθνικών νομικών συστημάτων, που να μπορούν να εφαρμόζονται σε εθελοντική βάση (επιλογή II της ανακοίνωσης) και συγκεκριμένα στους ακόλουθους τομείς: γενικό δίκαιο των συμβάσεων, δίκαιο αγοραπωλησίας, δίκαιο συμβάσεων υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών και των ασφαλιστικών συμβάσεων, δίκαιο προσωπικών ασφαλειών και δίκαιο εξωσυμβατικών ενοχικών σχέσεων (δίκαιο αδικπραξιών και δίκαιο του αδικαιολόγητου πλουτισμού), δίκαιο μεταβίβασης κυριότητας κινητών πραγμάτων, δίκαιο πιστωτικής ασφάλειας κινητών πραγμάτων, δίκαιο ομίλων επιχειρήσεων.
 - β) ετήσια υποβολή εκθέσεων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, σχετικά με την πρόοδο των εν λόγω συγκριτικών αναλύσεων και των πιθανών κοινών νομικών εννοιών και λύσεων στον τομέα του δικαίου των συμβάσεων· το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα πρέπει να γνωμοδοτεί επί των ανωτέρω εκθέσεων, όταν αυτές περιλαμβάνουν σχέδια κοινών νομικών εννοιών και λύσεων.
 - γ) παράλληλα, έως τα τέλη του 2004: μετά από επισταμένη διαβούλευση με επιστήμονες του τομέα, υποβολή νομοθετικών προτάσεων για ενοποίηση (για παράδειγμα, βελτίωση, απλοποίηση, χρήση ενιαίας νομικής ορολογίας, κωδικοποίηση επέκταση, κατάργηση) της ισχύουσας νομοθεσίας που αναφέρεται στο σημείο 1,
 - δ) έως το τέλος του 2004, εξέταση του κατά πόσο υπάρχει επιτακτική ανάγκη περαιτέρω ρυθμίσεων σε σχέση με την εσωτερική αγορά, με ιδιαίτερη προσοχή στην αύξηση του ηλεκτρονικού εμπορίου,
 - ε) στις αρχές του 2005, σε συνεργασία με την Υπηρεσία Επίσημων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων: δημοσίευση της συγκριτικής ανάλυσης και των κοινών νομικών εννοιών και λύσεων με την κατάλληλη μορφή,
 - στ) από το 2005: προώθηση της διάδοσης της συγκριτικής ανάλυσης και των κοινών νομικών εννοιών και λύσεων στο πλαίσιο των ακαδημαϊκών σπουδών και των διδακτικών προγραμμάτων για τα νομικά επαγγέλματα, και προώθηση της διάδοσης του κοινοτικού δικαίου στους σχετικούς ακαδημαϊκούς και επαγγελματικούς νομικούς κύκλους,
 - ζ) από το 2005: συνεπής εφαρμογή των κοινών νομικών εννοιών και λύσεων και της κοινής νομικής ορολογίας σε όλα τα θεσμικά όργανα της ΕΕ που συμμετέχουν στη διαδικασία θέσπισης και εφαρμογής του δικαίου,
 - η) από το 2006: θέσπιση ευρωπαϊκής νομοθεσίας για την εφαρμογή των κοινών νομικών αρχών και ορολογίας σχετικά με τις διασυνοριακές ή εσωτερικές συμβατικές σχέσεις με δυνατότητα συμβατικής κατάργησης της ισχύος τους,

Πέμπτη, 15 Νοεμβρίου 2001

θ) στις αρχές του 2008: εξέταση του κατά πόσο οι κοινές νομικές βασικές αρχές και η ενιαία ορολογία στο ευρωπαϊκό δίκαιο έχουν εφαρμοσθεί επιτυχώς στην πράξη, καθώς και του αν πρέπει να θεσπιστούν για το σκοπό αυτό ενιαίοι ευρωπαϊκοί κανόνες, προκειμένου να υπάρξει μακροπρόθεσμα ενοποίηση του δικαίου των συμβάσεων μέσα στην ΕΕ και στις νομοθεσίες των κρατών μελών της,

ι) από το 2010: εκπόνηση και θέσπιση πλέγματος κανόνων σχετικά με το δίκαιο των συμβάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο να λαμβάνει υπόψη τις κοινές νομικές έννοιες και λύσεις που έχουν καθιερωθεί κατά τις προηγούμενες πρωτοβουλίες·

15. τάσσεται υπέρ της δημιουργίας, έως τα τέλη του 2002, ενός «Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου Δικαίου» στο οποίο θα συνεργάζονται σε επιστημονική βάση εκπρόσωποι της πολιτικής στον τομέα του δικαίου, των διοικητικών και δικαστικών αρχών καθώς και της εφαρμογής του δικαίου στην εκπόνηση των βάσεων για τις προαναφερθείσες μεταρρυθμίσεις·

16. φρονεί ότι θα μπορούσαν να παρέχονται επιστημονικές συμβουλές στην Επιτροπή, καθ' όλη τη διάρκεια εκτέλεσης του σχεδίου δράσης, για παράδειγμα από τα ακόλουθα ιδρύματα και ομάδες εργασίας, από κοινού με τους αρμόδιους ακαδημαϊκούς φορείς για άλλους νομικούς κλάδους και όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, με παράλληλη διασφάλιση μιας ισόρροπης θεώρησης από τη σκοπιά τόσο του ηπειρωτικού ευρωπαϊκού δικαίου όσο και του εθιμικού κοινοδικαίου:

- Επιτροπή για το ευρωπαϊκό δίκαιο των συμβάσεων·
- Ομάδα μελέτης για ένα Ευρωπαϊκό Αστικό Κώδικα·
- Ακαδημία Ευρωπαίων Νομομαθών του Ιδιωτικού Δικαίου, Παβία·
- Ευρωπαϊκό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο, Φλωρεντία·
- Ευρωπαϊκή Ακαδημία Δικαίου, Τρίερ·
- εθνικές επαγγελματικές ενώσεις δικηγόρων και οργανισμοί αναθεώρησης της νομοθεσίας στα κράτη μέλη·

17. θεωρεί ότι υπό την πίεση των σημερινών προβλημάτων θα έπρεπε να προωθηθούν, κατά πρώτο λόγο, οι εργασίες για την ενοποίηση του διεθνούς δικονομικού δικαίου (δικαιοδοσία και εκτέλεση), η αναγνώριση των αποφάσεων και η νομική συνδρομή·

18. καλεί την Επιτροπή, να χρησιμοποιήσει ως νομική βάση για την περαιτέρω ενοποίηση και εξέλιξη της εναρμόνισης του αστικού δικαίου το άρθρο 95 ΣΕΚ (εσωτερική αγορά)·

19. φρονεί ότι οι οδηγίες οι οποίες αποσκοπούν όχι στην πλήρη εναρμόνιση αλλά σε ορισμένους στόχους όπως είναι η προστασία των καταναλωτών, η ασφάλεια των προϊόντων ή η ευθύνη για τα προϊόντα θα έπρεπε να εξακολουθήσουν να εκπονούνται ως οδηγίες οι οποίες περιέχουν λίγες λεπτομερείς ρυθμίσεις, είναι ουδέτερες ως προς το σύστημα και, ως εκ τούτου, προσαρμόζονται εύκολα στα διαφορετικά εθνικά νομικά συστήματα·

20. καλεί την Επιτροπή να εξετάσει, εάν, στο πλαίσιο των μελλοντικών νομοθετικών προτάσεων της για την εσωτερική αγορά, δεν θα ήταν πιο αποτελεσματικό και σκόπιμο να κάνει χρήση της νομικής πράξης του κανονισμού·

21. εμμένει στο ότι η νομοθεσία στον τομέα του αστικού δικαίου πρέπει πάντοτε να θεσπίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία συναπόφασης με πλήρη συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·

*

* *

22. αναθέτει στην Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και την Επιτροπή.